

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 947/2015

05.11.2015. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ж.С., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.С., адвоката Р.З., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Панчеву Куо 87/15 од 31.08.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж2 1731/2015 од 15.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 05.11.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.С., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Панчеву Куо 87/15 од 31.08.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж2 1731/2015 од 15.09.2015. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Панчеву Куо 87/15 од 31.08.2015. године, одбијена је као неоснована молба за условни отпуст окривљеног Ж.С. по правноснажној пресуди Вишег суда у Панчеву К бр.107/10 од 31.01.2011. године.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2 1731/2015 од 15.09.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Ж.С. изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Ж.С., адвокат Р.З., због повреде закона из члана 74, 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) члана 439. и члана 441. став 3. и 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и преиначи побијана решења тако што ће усвојити молбу окривљеног за условни отпуст или да укине другостепено решење и предмет врати Апелационом суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП, одржао седницу већа, у којој је размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.С., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.С. нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљеног Ж.С. у захтеву наводи да је Виши суд у Панчеву одлучујући о молби окривљеног за условни отпуст донео решење Куо 45/15 од 25.05.2015. године, које је укинута решењем Апелационог суда у Београду Кж2 1158/15 од 11.06.2015. године. У захтеву се даље истиче да је Виши суд у Панчеву у поновном поступку донео решење Куо 71/15 од 06.08.2015. године које је такође укинута решењем Апелационог суда у Београду Кж2 1584/15 од 18.08.2015. године, након чега је Виши суд у Панчеву донео побијано решење Куо 87/15 од 31.08.2015. године, а Апелациони суд у Београду је одлучујући о жалби браниоца окривљеног изјављеној против тог решења исту одбио као неосновану. Како сва три првостепена решења Вишег суда у Панчеву имају идентично образложење у погледу утврђеног чињеничног стања и заузетог правног става, у побијаном решењу Апелационог суда у Београду Кж2 1731/2015 од 15.09.2015. године је заузет потпуно другачији правни став у односу на став већа истог суда из цитираних решења од 11.06.2015. и 18.08.2015. године, којима су ранија првостепена решења укинута, иако се у погледу чињеничног стања у међувремену ништа није изменило што би било од утицаја на другачију одлуку другостепеног суда, то према наводима захтева, постоје основани разлози за подношење овог ванредног правног лека због повреда закона из члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и од тачка 7) до 10) и одредбе члана 439. те члана 441. ст.3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред Апелационим судом у Београду.

Одредбом члана 484. ЗКП, која прописује обавезан садржај захтева прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) тог Законика мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

У вези са тим, одредба члана 484. ЗКП обавезује подносиоца захтева да, када је у питању садржај захтева, поред формалног означавања законских одредби као разлога за подношење овог ванредног правног лека, у захтеву образложи истакнуте повреде закона.

У предметном захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.С., цитиране повреде закона нису конкретизоване, односно није дато образложење у чему се исте састоје.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима (члан 485. став 1. у вези става 4. ЗКП), делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву, у смислу члана 489. став 1. ЗКП, што значи да суд одлучујући о захтеву, уколико разлози за наведене повреде закона нису изричито наведене нема законско овлашћење да по службеној дужности тумачи и оцењује у чему се састоје повреде закона на које се бранилац окривљеног позива у захтеву.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је нашао да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП, па је поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.